

# LEONOS KORKUTIENĖS GYVENIMO IR KŪRYBOS KELIAS

Leona Korkutienė, Lietuvos fotomenininkų sąjungos, Vinco Kudirkos medikų literatų ir Vydūno draugijų, Sausio 13-osios brolijos, Asociacijos už žmogaus gyvybę, Lietuvos bajorų karališkosios sąjungos narė, netrukus švęs savo amžiaus ir kūrybos jubiliejų.

Leona Korkutienė 1952 m. baigė Šiaulių medicinos seserų mokyklą, 1965 m. – Vilniaus universiteto Medicinos fakultetą, 1995 m. – Aukštesniąją katechetų mokyklą.

1967 m. pradėjo dirbti Vilniaus miesto klinikinės ligoninės Dirbtinio inksto skyriuje, ten atliko pirmąją hemodializę. Šalia praktinio nefrologės darbo rengė pranešimus mokslinėms konferencijoms, ruošėsi kandidatinio minimumo egzaminams. Tačiau polinkis į meną skatino ieškoti ir kitų saviraiškos būdų. Jėgas ji išbandė ne viename meninės kūrybos žanre: poezijoje, prozoje, dramaturgijoje, publicistikoje, fotomene.

Pirmasis Leonos Korkutienės eilėraštis spaudoje pasirodė 1971 m. Gana šiltai kritikų buvo sutikta 1988 m. išleista jos eilėraščių rinktinė „Etiudai“. L. Korkutienės, aktyvios medikų Poezijos pavasario renginių dalyvės, eilės publikuotos medikų poezijos rinkinyje „Skrenda paukštė baltaplunksnė“ (1991), kurį ji iliustravo fotoportretais. Jos eilėraščiai buvo spausdinami šalies ir užsienio periodiniuose leidiniuose.

Nauji kūrybiniai sumanymai gimė nuaidėjus pirmiesiems Atgimimo varpų dūžiams. 1989 m. pirmą kartą lietuvių grožinėje literatūroje L. Korkutienė bandė atskleisti sudėtingą, tuo metu mažai pažįstamą lietuvių patriarcho daktaro Jono Basanavičiaus asmeninį gyvenimą. JAV lietuvių spaudoje 1991 m. buvo pa-

skelbta jos apybraiža „Saulei pasirodžius...“, kuri vėliau išaugo į 2 veiksmų 6 paveikslų dramą „Vade mecum“ (Eik su mani-mi). Šią dramą 1993 m., Lietuvos prezidento rinkimų išvakarėse, pastatė Vilniaus jaunimo teatras.

1990 m. su vyru geologu Vincu Korkečiu buvo pakviesta į Hiustone (JAV) vykusią konferenciją naftos klausimais. Po konferencijos ji liko mokyti anglų kalbos vienoje Čikagos kolegijų. Aktyviai dalyvavo JAV lietuvių bendruomenės veikloje, ypač po sausio 13-osios įvykių. Ten gimė eilėraščių ciklas „SOS iš Lietuvos“, kurį išspausdino Čikagos žurnalas „Į laisvę“. Jos eilėraščius ir apybraižą „Saulei pasirodžius...“ publikavo žurnalas „Varpas“, minėdamas Jono Basanavičiaus gimimo 140 metų sukaktį.

L. Korkutienės poezijai būdingas dvasingumas, egzistencinės tiesos ieškojimas. Autorė teigia, jog jos pasaulėžiūros ir kūrybos formavimuisi didžiausios įtakos turėjo jaunų dienų išgyvenimai ir patirtis. Vaikystė prabėgo kaime, dvasingumu ir didele meile savo anūkei spinduliuojančių senelių prieglobstyje. „Tai du skirtingi sodai: bajoriškasis ir valstietiškasis, kurie veikė mano asmenybės formavimąsi“, – sako Leona. Sovietmečiu slėpusi kai kuriuos biografijos duomenis, L. Korkutienė vėliau grįžo prie savosios kilmės klausimo. 2001 m. jai buvo iškilmingai įteistas bajoriškasis luomas.

Nesvetimas Leonai ir publicistikos žanras. Kelionių apybraiža „Sveika, jūra“ (1989), straipsniai ir reportažai spaudoje – tai jos kelionių po Vakarų Europą ir egzotiškus pasaulio kraštus – Kubą, Jemeną, Indiją – bei juose patirtų išpūdžių rezultatas.

Fotografuoti L. Korkutienė pradėjo dar studijuodama mediciną, tačiau menine fotografija susidomėjo dirbdama klinikinę darbą. 1979 m. Vilniaus miesto klinikinėje ligoninėje ji surengė pirmąją personalinę parodą „Nebijok, mažyli“. Nuotrauka tuo pačiu pavadinimu apkeliavo daugelį šalies ir užsienio parodų, buvo publikuota fotomeno albumuose. Apie Leonos sukurtas nuotraukas, pristatydamas pirmąją parodą, tuometinis Fotomenininkų draugijos kritikų sekcijos pirmininkas Romualdas Ozolas rašė: „Svarbiausia, kas džiugina, – tai darbų stilistinis vientisumas, autentiš-

kai perteikiantis jos pasaulėjautą. Pasaulis, sako fotografijos darbai, nėra kažkas vien tik šviesu ir gera, pasaulis atviras ir kosmoso šalčiui, ir žemės šilumai, ir žmonių kuriamam gėriui, ir blogiui, pasaulis dramatiškas, bet gražus tuo, kad šviesos ir gėrio siekti jame visada yra galimybė“.

1981 m. Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto 200 metų jubiliejui skirtas L. Korkutienės sudarytas žymiausių to meto fakulteto mokslo žmonių nuotraukų ciklas „Kolegos“ buvo eksponuojamas keliose parodose.

1986–1987 m. L. Korkutienė su vyru gyveno Pietų Jemene. Ir čia jie nesiskyrė su fotoaparatu ir kartu surengė keletą parodų Adene ir Vilniuje.

Leona ir kitose užsienio šalyse eksponavo savo darbus, parengė 14 personalinių parodų.

L. Korkutienės fotomenininkės brandumą geriausiai iliustruoja jos parengti meninių nuotraukų albumai „Kolegos“ (1992), „Maestro“ (1994), „Sanus“ (1998), „Žvilgsnis“ (2000).

Nuotraukų, kuriose įamžinti medikų, menininkų, visuomenės veikėjų, žurnalistų portretai, kolekcijos saugomos Vilniaus universiteto mokslo, Medicinos fakulteto, Lietuvos muzikos akademijos, Teatro, muzikos ir kino muziejuose, S. Balzeko muziejuje (JAV).

Leona Korkutienė labai glaudžiai susijusi su Lietuvos medicinos biblioteka, kurioje ji rengėsi egzaminams studijuodama mediciną, laikydama kandidatinio minimumo egzaminus, perskaitė savo pirmuosius eilėraščius, surengė fotodarbų parodas. 1998 m. bibliotekos pastangomis buvo išleistas jos fotoalbumas „Sanus“, skirtas Lietuvos gydytojų atkuriamojo suvažiavimo dešimtmečiui paminėti. Turininga ir įvairiapusė Leonos Korkutienės – gydytojos, poetės, publicistės, fotomenininkės – veikla atsispindi šioje Lietuvos medicinos bibliotekos parengtoje bibliografinėje rodyklėje.

Te laikas būna dosnus Leonai įgyvendinti visus kūrybinius sumanymus.

Lietuvos medicinos bibliotekos direktorė  
Salvinija Kocienė